

ANTIMACHUS

Philodemus *de pietate*, P. Herc. 243 ii [εἰ]τά τε
 [Ἀφροδίτην ἀν]αισ[χύντως ἐρᾶν] ἀνθρώ[πων, ὡς Ἀδώ]νιδο[ς,
 φασὶν]χος καὶ Π[ανύασσις] καὶ Ἐπιμ[ενίδης καὶ]
 πλείους ἄλλ[λοι

*191 Schol. Lyc. 1352

Πακτωλοῦ χρυσέοισιν ἐπ' ἀνδῆροισι θάασσον.

*192 Herodian. καθολ. προσ. in cod. Vind. hist. gr. 10 f. 1^v (H.
 Hunger, *Jb. d. öst. byz. Gesellsch.* 16, 1967, 20)

Μιμνέρμου τοῦ Κολοφωνιακοῦ.

ARCHELAUS

Milesius et Atheniensis

cita sis 'fr. eleg.'

s. v med.

1 Plut. *Cimon* 4. 10 δῆλος δ' ἐστὶ καὶ πρὸς Ἰσοδίκην τὴν Εὐρυ-
 πτολέμου μὲν θυγατέρα τοῦ Μεγακλέους, κατὰ νόμους δ' αὐτῷ
 συμβιώσασαν ὁ Κίμων ἐμπαθέστερον διατεθείς, καὶ δυσφορήσας
 ἀποθανούσης, εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι ταῖς γεγραμμέναις ἐπὶ
 παρηγορίᾳ τοῦ πένθους ἐλεγείαις πρὸς αὐτόν, ὧν Παναίτιος ὁ
 φιλόσοφος (fr. 125 van Straaten) οἶεται ποιητὴν γεγονέναι
 τὸν φυσικὸν Ἀρχέλαον (*Vorsokr.* 60 B 1 D.-K.), οὐκ ἀπὸ
 τρόπου τοῖς χρόνοις εἰκάζων.

2 ib. 4. 1 Κίμων ὁ Μιλτιάδου μητρὸς ἦν Ἡγησιπύλης, γένος